

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 50

гр. Варна, 24.02.2023 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и четвърти февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Павлина Г. Димитрова

Членове: Даниела П. Костова
Георги Н. Грънчев

като разгледа докладваното от Павлина Г. Димитрова Въззивно частно наказателно дело № 20233000600060 по описа за 2023 година

година и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 440, ал.2 във вр. с чл. 341, ал. 2 от НПК.

Постъпила е частна жалба от адв. В. В. /АК-Варна/ в качеството му на защитник на л. св. Н. Р. К. срещу протоколно определение № 123, постановено на 08.02.2023г. по ЧНД № 91/23г. по описа на ВОС, с което е било отказано условно предсрочно освобождаване на л. св. К. от изтърпяване на останалата част от наложено му с решение на Окръжен съд-гр.Билефелд, ФР Германия, признато с решение по ЧНД №983/2021 г. на Окръжен съд-Варна в размер на 6 години лишаване от свобода. Чрез жалбата се оспорват изводите на първостепенния съд с твърдение за наличие на предпоставките по чл.70 ал.1 от НК с искане за преразглеждане на постановения първоинстанционен акт и допускане на УПО.

Началникът на Затвора – гр. Варна не е изразил становище по жалбата.

Варненският апелативен съд, след като се запозна със съдържащите се в делото материали и мотивите на атакуваното определение, констатира следното:

Подадената жалба, инициирала настоящето въззивно производство е процесуално допустима, поради наличността на процесуалната легитимация,

както и спазване на изискуемия законов срок. Разгледана по същество се преценява като неоснователна, поради следните съображения:

Жалбоподателят Н. К. търпи наказание от 6 години лишаване от свобода за деяние по чл.196 ал.1 вр. чл.195 ал.1 т.3,4 и 5 от българския НК, извършено във ФРГ, наложено му с решение на Окръжен съд-гр.Билефелд, ФР Германия и признато с решение по ЧНД №983/2021 г. на Окръжен съд-Варна. Изтърпяването в Затвора Варна е започнало на 12.05.2022г, като на 27.05.2022г. е бил разпределен в ЗО „Разделна“.

Към датата на постановяване на атакуваното определение л.св. е изтърпял 5 години, 6 месеца и 14 дни, от които 5 години, 5 месеца и 16 дни са изтърпени фактически, от работа са приспаднати 28 дни, а неизтърпеният остатък възлиза на 5 месеца и 16 дни.

От наличните документи в досието на осъдения се установява, че към датата на постановяване на ревизирия съдебен акт, жалбоподателят е изтърпял срок на лишаване от свобода в размер на повече от 2/3 от наложеното му наказание, с което е изпълнено едното от условията за допускане на предсрочното му освобождаване.

Производството по реда на чл.440 от НПК, изисква наличието на реални и трайни доказателства за поправянето и превъзпитанието на осъденото лице. Първоначалната оценка на риска от рецидив на правонарушителя към м.юни 2022г е отчела средно ниво – 53т. Като зони с дефицит са били фиксирани: отношение към правонарушението, трудова заетост, начин на живот и обкръжение и умения за мислене. На 27.05.2022г. л.св. К. е бил разпределен в ЗО „Разделна“, където със заповед на началника на ЗО „Разделна“ е назначен да полага труд в цех за изработка на бетонови изделия. В началния етап същият не е имал проблеми, полагал е и необходимите усилия и мотивация за успешно справяне във връзка с възложените задачи. На 16.06.2022 г. е било констатирано първото неправомерно поведение от негова страна, касаещо притежание на забранена вещ. Тази преписка е приключена с предупредителен протокол. На 04.09.2022г., когато е била извършена проверка в спалното помещение, обитавано от л.св.К., е констатирано притежание и ползване на неразрешени вещи - мобилен телефон със слушалки и сим-карта. Във връзка с това нарушение е било преустановено извеждането му и участието му в трудовия процес, с налагане на дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“, отложено за срок от 1 месец. Това наказание е било заличено с изтичане на изпитателния срок, като въпреки това, малко след изтичане на изпитателния срок, на 09.11.2022г.

отново е констатирано нарушение, касаещо притежаване на неразрешена вещ, за което на л.св.К. е наложено отново дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“. /към настоящият момент все още са налице докладни записки във връзка с извършени проверки спрямо него, които още не са приключили/. Със Заповед от 14.12.2022 г. лишеният от свобода е бил настанен на основание чл.60 от ЗИНЗС в обособено помещение, с оглед на това, че поведението му представлява висока степен на обществена опасност, застрашава сигурността в ЗО“Разделна“, безопасността на служителите и другите лишени от свобода, за което е била уведомена и ВОП.

За да може да се изведе несъмнен извод за поправяне и превъзпитание, доказателствата в тази насока следва да бъдат категорични и еднопосочни, респ. налагащи извод за настъпила трайна и положителна промяна в нагласите и мисленето. Настоящият случай не е такъв. Въпреки, че съществена част от наказанието е била изтърпена фактически от л.св. /частично в Германия и в България/, същото до момента не е постигнало своя възпитателен ефект така, щото лишеният от свобода да се съобразява както с правилата, въведени в местата за лишаване от свобода, така и с нормите за водене на законосъобразен начин на живот. Налице е регрес в поведението му, което категорично обосновава извода за липсата на втората, визирана в закона предпоставка за постановяване на УПО така, щото възпитателния процес по отношение на л. св. да е приключил и да е налице възможност за неговата успешна ресоциализация в обществото след освобождаването му предсрочно от местата за ЛС.

Изложените по-горе доводи, не позволяват да се достигне до вътрешното убеждение, че л. св. К. се е поправил трайно след осъждането му, както и че по този начин са постигнати целите визирани в чл. 36 от НК.

С оглед изложеното, определението на решаващия първостепенен съд се явява законосъобразно и обосновано, поради което и на основание чл.345 от НПК, съставът на АпС-Варна

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло протоколно определение № 123, постановено на 08.02.2023г. по ЧНД № 91/23г. по описа на ВОС, с което на лишения от свобода К. е било отказано условно предсрочно освобождаване от

изтърпяване на останалата част от наложено му с решение на Окръжен съд-гр.Билефелд, ФР Германия, признато с решение по ЧНД №983/2021 г. на Окръжен съд-Варна в размер на 6 години лишаване от свобод.

Определението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____